

10. Спенсер Л. М. Компетенции at work. *Модели максимальной эффективности работы*. М.: НИРРО, 2005. 372 с.
11. Субботин В. Что такое компетенции? URL: <http://www.navigator.lg.ua/arts.php?mode=r&art=r0040>
12. Уиддет С. Руководство по компетенциям. М.: ГИППО, 2008. 228 с.
13. Хуторский А.В. Дидактическая эвристика. *Теория и технология креативного обучения*. М.: Изд-во МГУ, 2003. 416 с.
14. Miller T.E. Totally Integrated Enterprises. *A Framework and Methodology for Business and Technology Improvement*. London: St. Lucie Press, 2000. 226 p
15. Rankin N. The new prescription for performance: the eleventh competency benchmarking survey. *Competency & Emotional Intelligence Benchmarking*. 2004. № 5.
16. Salas E. Team effectiveness in complex organizations : cross-disciplinary perspectives and approaches. New York: Routledge, 2009. 627 p.
17. Scheiber S. C. Core Competencies for Psychiatric Practice. *What Clinicians Need to Know*. Washington: American Psychiatric Publishing, 2003. 181 p.
18. Spencer L.M., Spencer S.M. Competence at work: models for superior performance. Boston: John Wiley & Sons, 1993.

УДК 17:37.013(075.8)

ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА І МОРАЛЬ ПЕДАГОГА

*Перунова О.М., к.ю.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Актуальність педагогічного етикету, моральних якостей викладача було завжди актуальним у суспільстві та навчальних вузах різних форм класифікації. Культура етики для педагога покликана завжди втілювати

ідеї гуманістичної педагогіки, нових поглядів на вже застаріли речі та шляхів оновлення навчання та викладання згідно нового часу і нових поглядів. Але, безперечно мати при собі гідні моральні цінності, які були б залишені вищою навчальною школою згідно з минулими цінностями, та залишити баланс із сучасним викладенням наукового матеріалу для студентів.

Педагог як особистість постійно повинен вдосконалюватися, оскільки це зумовлено не лише потребою у само творчості, а й у суспільним обов'язком, що вимагає від нього високої моральності та духовності поглядів на очевидні як наукові речі так життєві. Це зумовлено, перш за все кардинальним реформуванням українського суспільства, яке відбувається в умовах глобальної інтеграції у світовий освітній простір. Модернізації системи освіти. Зростання ролі етнічних культурних факторів і національної самосвідомості, впливає на утвердження таких суспільних й особистих цінностей, як свобода, відповідальність, повага до особистості.

Ефективність педагогічно виховання, викладення наукового матеріалу, вважаємо залежить не тільки від професійних знань викладача, але і від системи поглядів. Уявлень, норм, оцінок, що регулюють поведінку педагога, а слідок і настрої та погляди студентів, майбутніх фахівців, громадян України.

Отже, реалізація цієї функції ґрунтується на усталених уявленнях про добро і зло, гідне і негідне, справедлива і несправедливе тощо і забезпечує регуляцію поведінки, відносин у суспільстві та к певним дисциплінам, особливо к дисциплінам пов'язаним з правом, духовними цінностями, життям людини. Мораль у педагогічному вихованню, етикеті, завжди визначає суто необхідний порядок речей, ідеальний стан, до якого слід прагнути. Її зміст передбачає наявність ідеалу, взірця для наслідування, образ якого змінюється в історичному часі та соціальному просторі.

Викладач повинен своїм особистим прикладом, відношення до соціальних явищ, наукових винаходів, відношення до своєї дисципліни заохотити студента, щоб йому хотілося приходити до лекційного залу, спілкуватися, давати відповіді, а можливо у майбутньому присвятити себе науці. Це і буде великою подякою педагогу за його високо моральне, етичне відношення до такої цінності як виховання, та формулювання майбутнього фахівця та науковця.

Таким чином, унікальність професійної етики, моралі викладача зумовлює предмет його фахової діяльності. Це виховує не тільки викладача, його специфічне відношення по певного предмету викладення, але і з професійним опитом формує у нього поняття педагогічного такту, без якого неможливо говорити як о викладачі, який сформувався.

Отже, це відчуття міри при спілкуванні зі студентами, застосування засобів педагогічного впливу на студентів. До основних складових педагогічного такту слід віднести повагу до особистості у поєднанні з високою вимогливістю до неї, врівноваженість, терпимість, увага та чуйність тощо.

У Законі України «Про освіту» ст. 54 зазначено, що педагогічною діяльністю можуть займатися особи з високими моральними якостями, які мають відповідну освіту, професійно-практичну підготовку, фізичний стан яких дозволяє виконувати службові обов'язки. Викладачі та науково-педагогічні працівники зобов'язані: постійно підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, загальну культуру, особистим прикладом утверджувати повагу до принципів загальнолюдської моралі, правди, справедливості, відданості, патріотизму, гуманізму, стриманості, працелюбства та інших добродійностей.

Таким чином, сфера освіти у вищому навчальному закладі і відрізняється тим, що на викладачів покладена велика відповідальність у наявності відчуття свого наукового та педагогічно уміння по відношенню

до майбутніх фахівців. Педагог повинен гуманно, рівно ставитися до всіх студентів у групі, поважати особистість кожного учня, бути по відношенню до нього добропорядним, чесним, справедливим, це, в свою чергу, буде виховувати не тільки майбутнього спеціаліста, та заохочувати його знати дисципліну, але це буде впливати на формування в цій людині високих етичних і моральних якостей. Тільки особистим прикладом любові до викладення наукової дисципліни, збереження історичних викладів, можливо сформулювати стабільне поважне відношення студента до вищої наукової школи, що дасть змогу йому не жаліти про роки які він провів у вищому навчальному закладі та витрачені кошти.

УДК 378

ЯК СИСТЕМА ВИЩОЇ ОСВІТИ МОЖЕ ПІДГОТУВАТИ СТУДЕНТА ДО ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЕПОХУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

*Зарудна І.А. аспірант
Харківський національний педагогічний університет
Ім. Г.С. Сковороди*

Відомий сучасний громадський діяч сказав, що в епоху глобалізації ізоляція у рамках національних кордонів дорівнює масовому самогубству. Сучасний світ вимагає від людини бути адаптованою до умов глобального ринку праці. І це ставить виклики перед системою вищої освіти, а саме - як в умовах швидкоплинної реальності виховати у